

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvs De Conscientia, De Peccatis, De Legibvs, De Fide, Spe,
Et Charitate

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

§. 1. An requiratur scriptura ac priuilegium?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

⁷ Aduento quinto in supradictis priuilegiis sepe conceditur possum invocare brachium læculeate : que quidem concessio et maiorem abundantiam est, nam iure ipso tenentur iudices et læcules Ecclesiastico fauere ; si is suo officio impeditur, & auxilium expulset, ut confit ex his, que tradit Roland. à Valle in consil. 59, lib. 1. Menoch. lib. 2. de arbitr. cent. 5, causa 412. n. 4, & alii ab eisdem relati. Quapropter iudex delegatus, & virtute priuilegiorum ad eorum observationem electus, si videtur prærogatio à facularibus impeditur, poterit invocare auxilium læculearum iudicis: quod si patre noluerit, poterit confunis compellere, alias iniurias esset invocandi concessio, si iurum non daret portas compulsa renuentis : sic alii relata docet Emanuel Rodriguez. tom. 1. quæst. 8. art. 14.

⁸ Difficiliter autem est, an debet facularis iudex certificari de iustificatione caufæ, ut tenetur auxilium præstare, an tamen consensu possit compelli à iudice Ecclesiastico? Negat Enan. super, cum Aualos in direct. iudic. Ecclesiast. p. cap. 13. n. 13, quia si haec informatio, & certificatio requiriatur, facilè patet à iudice faculari repellere auxilium, affirmans non esse facta iustificatione caufæ. Item in competencia iurisdictionis, & præoccupatione inter Ecclesiasticum iudicem, & faculariem Ecclesiasticam debet sententiam pronunciare, & tenetur ei obedire facularis: ut multo claris doceat Couart. pract. 99. c. 33. n. 1. et. quod. 6. suffragatur. Ego impetrans est quilibet offensio litterarum, & informatio, liquide semper standum est proinde Ecclesiastico. Verum probabiliter credi debet iudicium Ecclesiasticum ostendere faculari iudici, à quo petit auxilium, faculariem, quam habet, & iustitiam ad petendum, ut sic prudenter omnes procedant: alias pluribus vexationibus res effusa. Hac tamen manifestatio per offensionem authentica litterarum, per informationem summariam factam ab ipsorum iudice Ecclesiastico fieri debet, quod si his non credet iudex facularius, & ob id remui auxilium præstare, poterit unice Ecclesiasticus illum excommunicatione, aliisque censuris cogere, quia sufficienter manifestauit se iuste procedere.

Aduento sexto in pluribus religiorum priuilegiorum confirmationibus, haberemus clauitulam, summudo decretis Concilii Tridentini contraria non sunt: per quam exceptionem solum iniquiguanus excepta ea, qua Concilii Tridentini decretis specialiter revocantibus sunt contraria. Quare omnia priuilegia, quae per Concilium specialiter revocata non sunt, illa confirmatione enfebleantur confirmata: quia non sunt simpliciter contraria Concilio: & ita tradit alios allegans, & bene probans Emmanuel Rodriguez. reg. qq. tom. 1. q. 8. art. 6. & 7. expedit, quæ priuilegia degenerant per Tridentinum, regularibus.

P N C T V M III.

De priuilegiorum conditionibus.

D^Vplex conditio videtur expostulanda ad priuilegium. Prima scriptura. Secunda promulgatio. Necesitatem hanc conditionem in praesenti examine intendimus. Et quidem si de priuilegio confutadine comparato loquamur, certum est nullum alias scripturas, & promulgationem in illo esse posse, pater ipsos actus, quibus confutando induxitur. Quare solum de priuilegio à Princeps concessio controverti potest.

§. I.

An requiratur scriptura ad priuilegium.

¹ Non est necessaria.

² Propositus quadam obiectio, sit illi satius.

³ An habeas locum in beneficio.

⁴ An in facultate residendi.

⁵ An in facultate ingrediendi monialium monasteria.

⁶ An in iudicibus à Romano Pontifice designatis.

⁷ An in remissionib. delictorum in nostro regno.

⁸ An in gratia, que confitit in iure ad agendum, qui efformem ad hanc gratiam necessario requiri scripturam.

⁹ Probabiliter est oppositum.

¹ Communis est sententia, scripturam per se necessariam non esse ad gratia valorem: sic sumunt ex Clem. dudum, verbis quibus per ipsos, de seculari. ibi, vniuersa priuilegia gratiarum vel indulgentiarum, verbo, seu scripto, seu quacunque forma concilia, & ex Extravag. etiæ dominici, de paup. & remiss. ibi, tam verbo, quam scriptis confessis litteris, & ex cap. institutionis, 25. q. 1. quod est ex Gregor. sive que scripto decernimus, sive que in nostra presentia videtur esse disposita, & tradit glossa in suprad. Clement. Salas. disp. 17. scilicet 2. n. 20. Bonac. disp. 1. q. 1. p. 4. circa fin. Nauar. lib. consil. in 2. edit. tit. de priuile. con. 1. n. 1. Molin. lib. 1. de primog. 7. n. 55. postea Molin. tom. 3. de iust. disp. 599. n. 1. Malc. de probat. v. g. conclus. 845. art. 14. Suan. lib. 3. de leg. c. 1. n. 2. Thom. Sanch. lib. 3. disp. 3. n. 10. & lib. 8. de matr. disp. 29. n. 2. & alii januarii ab eisdem relati. Probat, quia totus valor priuilegij penderet ex voluntate concedentis,

Ferd. de Castro Sum. Mor. Pars I.

que verbis sicut scriptura manifestari potest. Secundo nemo potest arcari lege lata à Princeps contra Principis voluntatem. Ergo si Princeps vult te non arcari, eo ipso liber existis. Ut autem haec libertas tibi conferat, scriptura non est necessaria; sed verbo, aut aliis signis id fieri potest. Tertio, quia priuilegium est cœdam donatio: donatio autem perfecta est, etiamsi litteræ non expediantur.

² Sed obiectio. Ante expeditionem litterarum censeretur gratia informis, & imperfecta, ut colligitur ex regul. 25. Cancell. vbi dicitur, ne iudicetur iuxta formam supplicationum signatarum super quibusdam imperationibus, & concessionibus, sub scripto verbo, placet, vel fiat, quia gratia Apostolica informis censeretur, & imperfecta. Et confirmat. Officiales Pontificis possunt expeditionem litterarum impeditre. Ergo siq[ue]m est gratiam non esse plenè consummatam ante illarum expeditionem. Confirmo secundò ex reg. Cancell. 5., alia apud Rebuff. præf. benef. 6. vbi cauter dispensationes non suffragari, nisi litteris expeditis. & Gregor. XIII. reg. 50. Cancell. sic disponit: Nulla talis dispensatio, cuiquam in iudicio, vel extra suffragari, antequam super ea litteræ Apostolicae sint confectæ.

Repondeo ex communis sententia gratiam, & facultatem concessam à Pontifice verbo tenus censeretur informem, & imperfectam in ordine ad iudicium: & quia non habet perfectionem necessariam, ut ex illa iudicetur: at in formalis, & perfecta est, & in foro conscientia omnino valida, & ius impetranti acquiritur, ex cap. si prole de rescriptis, in 6. cap. fin. de concess. præbend. in 6. & ex aliis in principio relatis. Ad confirmationem primam concedo officiales posse impeditre expeditionem litterarum, sed non obinde sequitur perfectam gratiam non esse; sed non esse perfectam ad iudicium, & forum exterrit, & eodem modo explicanda sunt regulæ illæ Cancellarie, quibus cautor gratias à Pontifice factas litteris non expeditis, non suffragari in iudicio neque extra, hoc est in iudicio contentio, non extra iudicium: in foro tamen exterrito publico non suffragari. Quapropter si aliquis incapax aliquius munerus, officij vel beneficij, virtute huius dispensationis, visa vocis officijs impetrat, se opponat, poterit non solum iudicio concensio, sed etiam nullo iudicio precedente repellere: quia tam in foro judiciali, quam publico non suffragari gratia sic obtenta. Dixa, gratiam à Pontifice concessam, litteris non expeditis, non suffragari in foro exterrito (est in se perfecta sit.) Nam gratia alia concessa ab inferioribus Praelatis, à Rege, & aliis facularibus Principibus, non solum in foro conscientia, sed etiam iudiciali suffragari possunt, si per testes sufficienter probentur: quia nullo iure causum est oppositum: & ita tenet alios referens Malcard. de probat. concil. 845. n. 11. Azeudo 1. z. tit. 25. lib. 8. noua recop. n. 2. Qua vero ratione debet probari, consulendi sunt Malcard. Azeudo, Matienzo ibi Cauallos qq. pract. q. 722.

³ Supradictæ doctrinae plures limitationes adhibentur à Doctribus. Prima est in beneficiis collatis, confirmatis, vel vnitatis à Sede Apostolica, quorum possessionem nullus apprehendere potest, nisi litteris expeditis: alioquin totum est iritum, nec facit fructus suos, & beneficiis obtentis priuat, nec iuriari potest annali, biennali: aut triennali possessione; quia est intrusus, & violentus possessor: & ex Extravag. incurrit, de elect. iuncta constitutione Pauli III. que incipit cum nobis, & Iulij II. que incipit Romani Pontificis, que constitutiones ad beneficia ab ordinariis impetrata non exceduntur; ac proinde litteris non expediti poterit impetrans capere possessionem, & fructus accipere, ut docuit Azot. tom. 4. lib. 5. cap. 2. q. 5. circa fin. Bonac. disp. 1. q. 1. p. 4. n. 50. Aduento tamen, est non possit beneficii collati à Sede Apostolica capere possessionem litteris non expeditis: at facta gratia poterit commutare cum alio, quia est rurum, sic ex Rebuff. Ioan. Monach. & alii tradidit Malcard. de probat. concil. 845. n. 18. & colligitur ex Sanch. & alii ab ipso relatis lib. 8. de matr. disp. 29. n. 5.

⁴ Secundo limitant Doctores in facultate non residendi in beneficiis curam animarum habentibus: que ut valida sit, vira causam exigit dari in scriptis ab ordinario, sic Trident. sess. 25. c. 5. reform.

⁵ Tertio in facultate ingrediendi intra septa monasterij, que valida non est sine Episcopi, vel superioris licentia in scriptis obtenta. Trident. sess. 25. c. 1. de reform.

⁶ Quartu[m] in iudicibus signatis à Romano Pontifice, quique ad iudicandum eliguntur, qui non possunt inchoare iudicium, quo usque litteræ iurisdictionem concedentes expediantur: constat ex suprad. reg. Cancell. 25. de non iudicando iuxta formam supplicationis & tradit ibi Gomez 9.6.n.1. Molin. lib. 1. de primog. 6.7. n. 56. & 57. noster Mol. tom. 3. de iust. disp. 499. n. 2. Thom. Sanch. lib. 8. de matr. disp. 19. n. 10. Alii vero iudices à facultati Princeps, vel Episcopis signati haec regula non teneant.

⁷ Quintu[m] limitatur ex legibus nostri regni, in remissionibus delictorum; inalidam enim est delicti remissio à Rege facta, quovsque Rex suo nomine, & sigillo obligatoria remissio, & in super duo Confessarii, constat ex 1.1. tit. 25. lib. 8. noua compilat. tradit. & pluribus exornat. Azeudo ibi à n. 2.

⁸ Sexto, & præcipue limitatur in gratia que confitit in fa-

DE
ASTRO
PALACI
TONI.
ED
EN

Et non in iure ad agendum, hoc est, quæ constituit in sola concessione Principis, non in potestate ad aliquid ex concessione faciendum. Quapropter dicunt Doctores statim referendi, dispeulationem factam alicuius irregulatatis; & inhabilitatis, remissionem obligationis contractæ, confirmationem alicuius facti validam esse litteris non expeditis: at vel ò gratia seu facultas facta alicui, ut aliquid operetur, quod alias efficeret non poterat, nulla est, quovalque littera expediantur, sic Bald. in l. falsus, num. 21. Cod. de furis, & ex illo tradit Molin. lib. 2. de primogen. cap. 7. n. 57. & seqq. Gutier. quæst. canon. lib. 2. cap. 17. n. 4. Et quasi præl. lib. 2. q. 7. n. 2. Auendano l. 43. Tauri. gl. 2. n. 2. Man. Rodi. q. reg. tom. 2. q. 46. art. 8. Matienz. lib. 5. compil. 6. 7. l. 1. gl. 2. 3. 4. & 5. & indicat (hæc obserue) Azezed. ibi n. 1.

Ex qua doctrina inferri supradictus Molin. Matienz. & Azezed. non esse validam licentiam concessam à Regno nostro instituendam maioratum, quovalque subscrivat, & litteris expediat concessione: & inclinare videtur in hac parte noster Molin. tom. 3. disp. 599. numer. 3. non ob rationem generalem præt. & priuilegiis ad aliquid agendum, sed ob peculiaria illa, quæ in hac gratia certiorum. Secundò inferit Guicciard. endem quæst. 75. num. 2. & Man. art. 8. licentiam concessam à Pontifici Episcopis ad testandam, non valere, quovalque littera expediantur, quia est ad aliquid agendum. Tertio infundit supradicti DD. omnes illas gratias, quæ ad aliquid faciendum sunt concessæ, queque, ut ipsi dicunt, non habent esse perfectum, perire mortuo concedente, neque à successore expedi.

9. Verum admittenda non est, hoc limitatio, sicut neque illam admittit noster Molin. disp. 599. num. 4. Suarez. lib. 8. c. 2. n. 4. Azor. tom. 1. lib. 5. c. 2. q. 5. circa fin. Thom. Sanch. lib. 8. c. 29. n. 7. quia iure naturæ ad committendam alicui iurisdictionem, & facultatem ad aliquid agendum, non requiriur seipso, ut de se constat; iure autem positivo non iuris iurisdictionem, ad omnes actus, sed solum ad iudicandum: & hoc non ex iure communis, sed ex reg. 25. Cancell. Ergo sine fundamento firmo hæc conditio expulsaatur. Quapropter inferendum Azor. & noster Molin. validam esse facultatem ad testandum, ad institendum maioratum, ad eligendum Confessorem, qui absoluat a reteratur, ad non testandum iuris iurium, ad celebrandum tali hora, & tempore facultum, ad sufficiendos ordines non servitatis interstitiis, vel extra tempora, vel ante legitimam aitatem, ad locandas indulgentias, & alia similia; etiam litteræ non expediantur, sed solum verbo placebit facta concessio: consentia Nicol. Gare. 6. p. de benef. cap. 2. circa fin. à n. 350.

§. II.

An promulgatio, seu notitia priuilegij ad priuilegium requisatur.

1. Requiritur promulgatio, ut alij priuilegiatum non impediatur, & quæ sufficiat.
2. Quid dicendum de priuilegio, quatenus favor est priuilegiatus? Notatur distinctio priuilegorum pro declaracione.
3. Non consenserit priuilegium concessum, quovalque illius notitiam habens.
4. Satis citanda obiectioni.
5. Limitatur ad aliquibus, ut intelligatur de priuilegiis gradibus, non resumeratores. Sed non admittitur.
6. Secundo limitatur, ut ante acceptationem, seu notitiam priuilegiati non habeat suam vim integrum, tametsi non posse revocari a concedente? Non admittitur.
7. Priuilegium non expostulat notitiam illorum, in quorum damnum credit.
8. Exerce nisi priuilegio tollatur alieni tertio ius quæsumus.
9. Scientia priuilegij requiriatur in priuilegio per se, & directe, secus in indirecte priuilegij.
10. Quo acceptatio sufficiat? Sufficit facta per procuratorem, notarium, &c.
11. Limitatur aliqui, ut non intelligatur de priuilegij, quem sequuntur incolentes dispensationem.
12. Non admittitur limitatio.
13. Proponitur obiectione, quadam, & solvitur.

1. EX superioribus constat priuilegium habere rationem legis, non quidem respectu illius, in cuius saeuentem est concessum, sed respectu aliorum, quia ipsi vel ex iure ipso naturali, vel ratione praæcepti in priuilegio lati, tenent non impeditre priuilegij vim.

Si ergo de priuilegio, quæcaus inducit obligationem in his, qui formaliter priuilegiati sunt, loquamus; etiam enim esse debet indigere promulgatione, quæ sufficiens priuilegium manifestet: cum quia in hac parte priuilegium habet rationem legis, seu praæcepti: cum quia praæcepti, & legis obligatio esse non potest, vbi non est illius notitia. Hæc autem notitia non debet dati publicatione solemni, nisi priuilegium sit viager-

sali lege constitutum: quale est latum in Extraang. 1. de reliq. & vener. Sandor. & Clement. unica de Baptismo, & aliis, quæ priuilegia, quæ non viuenterali lege, sed particulati indule, & telecripto conceduntur singularibus personis, & communitatibus, singularem commoditatem, & favorem respiciunt. Ergo singularis publicatio sufficit: et enim quæ suffici priuilegioris ad viendum priuilegio, eadem per se suffici alii, ne illius vim impediunt, quia ex uno aliquid necessarij sequitur. At quia sapientia occulta concedit priuilegium, & solum priuilegiorum innotescit, ideo necessarium est hanc concessionem aliis etiam manifestari, ut retenant illius vim non impide. Manifestanda tamen est ostensione publici instrumenti, quia publico instrumento sui facta concessio, vel salem manifestari debet per celos omni exceptione maiores, qui de concessione facta, & litteris expedita nullum vitium habentibus testentur, vel salem testentur publicè, & cotam omnibus priuilegiatum vim suffici priuilegium, alia fides perfectam in iudicio non facient, sic Sylvester. verb. exemplio, quæst. 5. & 7. Suarez lib. 8. de legibus, cap. 24. num. 10. Malcard. de prob. conclus. 845. num. 24. in foto tamen conscientiz non tanta probatio requiritur, sed suffici ea, quia prudentem hominem certum reddere potest de priuilegio concessio, qualis est credenda ea, quæ a solo priuilegiato habetur, etiam si ipso iuramento affirmet se habere priuilegium, quia, ut bene dicit Suarez super num. 9. nullus in propria causa ell refutis omni exceptione maior, cui ex obligacione fides sit adhibenda, esto ex urbanitate aliquando credi possit.

2. Verum, si de priuilegio, quatenus favor, & beneficium est priuilegiati, loquamus, certum est, si sit priuilegium per modum legis concessum, indigere promulgatione, sicut & ipsa lex indiget, & consequenter expostula notitiam illius in priuilegiato, citio non debeat singularium aribus intimari: sic omnes DD. referunt; hoc enim non est tam ratione beneficij, quam ratione obligationis inducta ex lege. At si loquamus de priuilegio concessio per modum recipiti singularibus personis, vel communitatibus, in quorum commodum, & fidei cedit, varia sunt Doctorum placita. Nam etio communiter dicunt non valere priuilegium, quovalque priuilegiorum illius notitiam habeat, & priuilegium acceptet, toti limitationi adhibent, ut ex illo potius videatur pro regula generali esse flattendum, valere priuilegium absque notitia priuilegiati. Ut ergo cum distinctione procedamus, distinguenda fidei priuilegia, alia sunt priuilegia præter ius, alia contra ius. Priuilegia præter ius voco ea, quibus aliqua iurisdictione, & facultas tibi conceditur, quae communiter non repugnat: contra ius voco omnes dispensationes, & facultates, quibus à iuri communis observatione eximitur. Et quidem posse Principem de plenitudine sue potestatis alium priuilegium concedere multo, & nolenti, res debet esse indubitate: que enim reprobantia ostendit potest, in eo, quod Pontificis habilitet clericum ad matrimonium contrahendum, si eaum commonis expulset, vel dispense cum illegitimo ad ordinis etiam nolenti dispensationem, & obligationem decimandi. & ieiunandi auferat? Impedimenta enim hæc, cum à potestate Pontificis tantum fieri introducta, ab illo solum auferri possunt, & dispensari, nec consensus subditum requiri necessario debet, sic Bonac. disp. 1. quæst. 3. part. 3. n. 4. Salas disp. 20. sett. 14. num. 1. Suar. alios referens lib. 8. cap. 2. n. 15. Adiutorio tamen, nunquam sic intelligendum est factam esse concessionem, nisi clare confitetur.

3. Quapropter regula isti Princeps supremus possit priuilegium quoddam tibi concedere, nulla illius notitia à te habita: atamen nunquam sic censemur concedere, sed eius concessio imbibit tacitam conditionem, dummodo non refusa. Prob. quia hoc expedit recte gubernationi, & beneficia, & mercede Principis exprobonens, & concensuatur: neve datur nisi indigenibus & potentibus. Secundo, quia priuilegium est quedam donatione, quæ ab ipso acceptatione donatur, non censemur habere effectum: sic Menoch. lib. 2. de arbitris, centur. 1. cap. 18. n. 31. Sanchez lib. 1. de marini. disp. 6. n. 10. Suarez lib. 29. & lib. 3. disp. 30. num. 13. & disp. 46. por. totam. Bonac. disp. 1. de legibus. c. 15. num. 11. & seqq. Valp. part. 3. n. 5. Suar. lib. 8. de legib. c. 15. num. 11. & seqq. Valp. c. 15. n. 4. m. 30. & 31. Salas disp. 20. sett. 14. Azor. tom. 1. lib. 5. c. 3. q. 7. & c. 3. n. 10. & alij plures ab eidem relati.

4. Neque obstat aduersus hanc regulam, quod priuilegium expiratur sole legato, authent, de nupti. & dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic. vbi ignorantia libi. s. dispens. collat. 4. Sed legatum relatum à testatore acquiritur legatio, etiam ignoranti à tempore mortis testatoris. I. cum patet. §. fundo. ff. de leg. 2. Ergo priuilegium. Non inquit, obstat, quia solum se qui patet in eo, quod utrumque seu quodcumque sit, & priuilegium, & testamentum: ut quodlibet diuersas condicione expostulat ad sui voluntatem; testamentum enim mortis testatoris firmatur, priuilegium vero acceptatione priuilegiari. Neque item obstat l. 2. §. 1. ff. de iudic